

които можемъ да посадимъ у другите. Тази работа ще ви донесе благоденствие. Когато въ постигане на едно ваше желание срещните известна съпротива, недължите се отчайва и недължите го захвърля: Богъ е облъкълъ една мисъл въ 3 — 4 дрехи — може едната да не е благоприятна, но другата ще бъде благоприятна. Ако снемете лошата дреха, ако посадите вашите мисли въ добра почва, тъ безъ друго ще дадатъ добъръ плодъ. Азъ тъй гледамъ на свещта. Злото е привидно; то съжълението обвивки на нъщата. И хората съжълението привидно лоши. Не че не съжълението лоши, лоши съжълението, но по същина пакът не съжълението, защото отъ Бога зло не може да излезе. Лошото произлиза отъ известни наши отношения, които имаме въ свещта. Две фамилии живеят въ една къща, дълго има четири стани; едната фамилия има повечко деца, другата по-малко, почнатъ да спорятъ първо за стани, кой колко стан да вземе и, вижъ, изеднъжъ се скарали. Питамъ: защо е това скарване за стани? То е съвсъмъ нищожна причина. И почне едната фамилия да говори по адресъ на другата фамилия. „Тъ съжълението хора неразбрани“, а и втората по адресъ на другата — същото. А въ дължността и едната и другата съжълението неразбрани, защото разбранъ човекъ никога не се кара. Тази дума „кара“ произхожда отъ санскритски коренъ: да се карашъ значи да бждешъ въ тъмнота. Хора, които съжълението въ видълина, не се каратъ. Известно проявление въ нашия мозъкъ помрачава нашите мисли, и тогава послѣдватъ лоши желания. Когато имаме свещли мисли, ние сме готови да живеемъ въ миръ и съгласие; щомъ, обаче, дойде малко помрачение, готови сме да измѣнимъ нашите отношения. Та,